

Република Србија
УПРАВНИ СУД
I-20 Уп.36/11
07.09.2012. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Жељка Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца З.З. из Р., Улица ..., кога заступа А.Б., адвокат из Б., Булевар ..., за понављање поступка окончаног пресудом Управног суда 20 У.14125/10 (2009) од 17.12.2010. године, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.09.2012. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Тужилац је дана 01.03.2011. године, поднео тужбу за понављање поступка окончаног пресудом Управног суда број 20 У.14125/10 (2009) од 17.12.2010. године, у којој је навео да понављање поступка тражи из разлога наведених у члану 56. став 1. тачка 1. и чл. 57. - 64. Закона о управним споровима. Ово са разлога што је сазнао за нове чињенице и нове доказе после ... године, на основу којих би, да су Управном суду биле познате, спор био повољније решен за тужиоца, достављајући као нове доказе пресуду Управног суда 13 У.14083/10 (2009) од 29.12.2010. године и пресуду Управног суда – Одељења у Нишу II-2 У.12664/10 (2009) од 09.09.2010. године. Указује да су овим пресудама уважене тужбе тужилаца Ф.Ф., полицијског службеника ПИ К., ПС Р. из Р. и Ш.Ш. из Р. и поништена решења Дисциплинске комисије и то:број ... од ... године и ... бр. ... од ... године. Такође је навео да је у управном спору тужиоца Ф.Ф. указано на повреде правила поступка као и на то да чињенично стање у образложењу првостепеног решења није правилно и потпуно утврђено, те да у поступку нису извођени било какви докази осим исправа државних органа.

У другој пресуди од 09.09.2010. године, у управном спору по тужби Ш.Ш. указано је на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Због напред наведених разлога, у битно истоврсним предметима дисциплинских поступака по чињеницама и тврђењима о извршеним тешким повредама службене дужности из члана 157. став 1. тачка 7. Закона о полицији од стране управних судова који су одлучивали о дисциплинској одговорности Ф.Ф. и Ш.Ш. изведени су потпуно супротни закључци у погледу правила из Закона о општем управном поступку и правила о дисциплинској одговорности за тешке повреде службене дужности из члана 157. став 1. тачка 7. Закона о полицији. Предлаже да суд дозволи понављање поступка и преиначи побијану пресуду.

Одлучујући о поднетој тужби за понављање поступка, на основу одредбе члана 58. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је нашао да поднету тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), прописано је да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку.

Одредбом члана 60. истог Закона, прописано је да ће суд решењем одбацити тужбу, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице, или да тужба није благовремена, или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Полазећи од наведених законских одредаба и навода тужбе за понављање поступка, Управни суд је оценио да нису испуњени услови за понављање поступка окончаног пресудом Управног суда 20 У.14125/10 (2009) од 17.12.2010. године. Суд је, наиме, имао у виду да пресуде Управног суда 13 У.14083/10 (2009) од 29.12.2010. године и П-2 У.12664/10 (2009) од 09.09.2010. године, на којима тужилац заснива тужбу за понављање наведеног поступка, не представљају основ за понављање поступка у смислу одредбе члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, односно не представљају нове доказе на основу којих

би спор био повољније решен за тужиоца да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку. При томе позивање тужиоца на наведене пресуде је без утицаја, јер и да је тужилац као разлог за понављање поступка навео члан 56. став 1. тачка 5. Закона о управним споровима, не би били испуњени услови за понављање поступка, будући да наведени законски основ подразумева кумулативно постојање објективног и субјективног идентитета предмета спора и тужиоца, односно да се ради о пресуди донетој по захтеву истог лица у истој управној ствари, а што у конкретној ситуацији није случај, то је суд оценио да у поднетој тужби за понављање поступка тужилац није учинио бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка, па је применом одредбе члана 60. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 07.09.2012. године, I-20 Уп.36/11

Записничар

Снежана Николић,с.р.

Председник већа-судија

Гордана Цакула,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО